

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้พ่อผู้ให้คุณประโยชน์ กำลังให้คุณประโยชน์แก่ลูก ในลักษณะที่ว่าลูกจะไม่มีวันร้องไห้เลย การร้องไห้คือสิ่งขับเคลื่อนของความไม่เป็นมงคลและของการมีสำนึกที่เป็นร่าง
- คำถาม:** ด้วยการรู้สิ่งใดที่ถูกกำหนดไว้ในชะตากรรมที่ลูกสามารถอยู่อย่างไร้กังวลเสมอ?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้อาจต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน แม้ว่าผู้คนจะเฝ้าแต่เพียรพยายามเพื่อความสงบ มนุษย์ก็ยังคงต้องการให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น ไม่ว่าพวกเขาจะพยายามมากมายเพียงใดก็ตาม ชะตากรรมนี้ไม่สามารถขัดขวางได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ลูกมีความซาบซึ้งว่าลูกได้รับตักของพระเจ้าแล้ว นิमितทั้งหมดที่ลูกมีมาแล้วกำลังจะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างไร้กังวล

โอมซานติ ในเวลานี้ในโลกมีเพียงคำสรรเสริญของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในสติปัญญาของผู้คนเท่านั้น เพราะในเวลานี้กำลังเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นไม่มีคำสรรเสริญของความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ที่นั่นมีคำสรรเสริญของพ่อ ลูกต้องสรรเสริญพ่อผู้ให้ลูกได้รับมรดกที่สูงส่งเช่นนี้ ไม่มีความสุขใดในความเลื่อมใสศรัทธา แม้กระทั่งขณะที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ยังคงจดจำสวรรค์ เมื่อบุคคลหนึ่งตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาคงมีความสุข ในเมื่อเขาถือกำเนิดในสวรรค์ ก็ไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องร้องไห้ ในความเป็นจริงแล้ว เป็นสิ่งที่ไม่จริงที่เขากลายเป็นชาวสวรรค์และเหตุนี้เองเขาจึงเฝ้าแต่ร้องไห้ ในเวลานี้ จะมีคุณประโยชน์ได้อย่างไรสำหรับผู้ที่ยังร้องไห้เหล่านี้? การร้องไห้คือสิ่งขับเคลื่อนของความทุกข์ มนุษย์นั้นก็ร้องไห้ใช่ไหม? แม้กระทั่งเด็กทารกก็ร้องไห้เมื่อพวกเขาถือกำเนิดเพราะพวกเขารู้สึกมีความทุกข์ หากไม่มีความทุกข์ อย่างแน่นอนพวกเขาจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส บุคคลหนึ่งรู้สึกเหมือนร้องไห้เมื่อมีความสูญเสียประเภทใดประเภทหนึ่ง ไม่เคยมีความไม่เป็นมงคลใดในยุคทอง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่เคยร้องไห้ที่นั่น ไม่มีเรื่องของความไม่เป็นมงคลใดที่นั่น ที่นั่นบางครั้งมีความสูญเสียในการหารายได้ และบางครั้งไม่มีอาหารใดๆ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความสุข ในเวลาของความทุกข์ผู้คนร้องไห้พวกเขาจดจำพระเจ้าว่า โปรดมาและให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ใครคือผู้ที่พวกเขากำลังบอกว่าให้มาและให้คุณประโยชน์ทุกคน? การเชื่อว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นความผิดพลาดที่ใหญ่โตที่สุด พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทั้งหมด ท่านผู้เดียวคือผู้ให้คุณประโยชน์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้คุณประโยชน์ทุกคน ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นให้คุณประโยชน์แก่ทุกคนเสมอ ดังนั้นเมื่อใดที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจะมาเพื่อที่ท่านจะสามารถให้คุณประโยชน์แก่โลก? ไม่มีใครอื่นที่สามารถให้คุณประโยชน์แก่โลก แล้วพวกเขาก็เรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือความผิดพลาดที่ใหญ่โตมาก ในเวลานี้พ่อให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูกและพูดว่า: มานมานะภาพ! เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ ในยุคทองและยุคเงินไม่มีสภาพการณ์ใดเลยที่มีการสูญเสีย แม้กระทั่งในยุคเงินเมื่อเป็นอาณาจักรของราม สิ่งใดและแะก็ดื่มหน้าด้วยกัน เราจะไม่สรรเสริญอาณาจักรของรามและสืตามากนักเพราะเมื่อสององศาตกลงก็มีความสุขบางอย่างที่น้อยลง เราจึงชอบสวรรค์ที่พ่อก่อตั้งมาก หากเราประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเราในสิ่งนั้นก็จะเป็นสิ่งที่ดียิ่ง เราต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สูงสุดเหนือทั้งหมดจากพ่อและให้คุณประโยชน์ทุกคน แต่ละคนต้องให้คุณประโยชน์แก่ตนเองด้วยการทำตามศรัทธา พ่อได้อธิบายว่า: หนึ่งคือชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจและอีกหนึ่งคือชุมชนเทพ ในเวลานี้ ในด้านหนึ่ง มีอาณาจักรของราวันและในอีกด้านหนึ่ง พ่อกำลังก่อตั้งชุมชนเทพ ไม่ใช่ว่าเป็นชุมชนเทพในเวลานี้ พ่อกำลังทำให้ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจนั้นสูงส่ง มีคำกล่าวที่ชุมชนเทพนั้นคงอยู่ในยุคทอง พ่อพูดว่า: พ่อกำลังเปลี่ยนชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจนี้ให้เป็นชุมชนเทพในอนาคต ในเวลานี้เป็นชุมชนของบราห์มิน ชุมชนเทพกำลังได้รับการสร้างขึ้น แม้ว่ากูรูนาถก็ได้พูดไว้ว่า: ไม่ได้ใช้เวลานานสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ใดบ้างที่ท่านจะเปลี่ยนให้เป็นเทพ? พวกเขาไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบของละคร แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่คงอยู่ในตอนเริ่มต้นของโลกนั้นก็ไม่ได้รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบ พวกเขาไม่ใช่ไตรกาลดาร์ชิ ในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขาพวกเขาคือไตรกาลดาร์ชิ พวกเขาเคยเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองซึ่งทำให้พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงของเขา อย่างไรก็ตามแล้วพวกเขาก็ให้กมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองแก่วิษณุ ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่าเป็นบราห์มินผู้ให้ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองและผู้คนจะตะลึงงัน พวกเขาพูดว่ากฤษณะเป็นเช่นนั้นและวิษณุเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้ว้าวิชณุคือรูปคู่ของลักษมีและนารายณ์ เราก็ก่อนหน้านี้เช่นกัน ในทุกสถานการณ์ผู้คนพูดว่า “เป็นชะตากรรม!”

ไม่มีใครสามารถป้องกันสิ่งที่เกิดขึ้น นี่คือการ ดังนั้น ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อหรืออธิบายความลับของ
ละคร? และในสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงบาบา ดังนั้น ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ชีพบาบา บา
บาที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นโด่งดัง ไม่มีการกล่าวถึง“รูตราบาบา” ชีพบาบาโด่งดังมาก พ่อได้อธิบายว่า ที่ใดที่มีผู้เลื่อมใสศรัทธา
จงไปที่นั่นและอธิบายแก่พวกเขา สิ่งนั้นถูกพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าผู้คนพูดว่าหิมาลัยนั้นมีอายุหลายล้านปี จะมีอายุสำหรับ
หิมาลัยได้อย่างไร? หิมาลัยนั้นคงอยู่เสมอ หิมาลัยหายไปได้อย่างไร? บาร์ตนั้นก็คงอยู่ตลอดไปด้วยเช่นกัน ไม่สามารถพูดว่า
เมื่อใดที่บาร์ตถูกสร้างขึ้น ลูกไม่สามารถให้อายุขัยแก่บาร์ตได้ ในทำนองเดียวกัน ลูกไม่สามารถพูดว่าหิมาลัยอยู่ที่นั่นมา
ตั้งแต่เมื่อใด ไม่สามารถนับอายุของหิมาลัยเหล่านี้ ลูกไม่สามารถพูดว่าท้องฟ้าหรือมหาสมุทรมียุเท่านี้ หากพวกเขาพูด
ถึงอายุของหิมาลัย พวกเขาควรบอกอายุของมหาสมุทรด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ที่นี้ลูกต้องรับมรดกของลูกจาก
พ่อของลูก นี่เป็นครอบครัวของพระเจ้า ลูกรู้ว่าด้วยการเป็นของพ่อ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่ใช่เรื่องของกษัตริย์จา
นาคนเดียว จะมีผู้คนมากมายในการหลุดพ้นในชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า ทั้งหมดจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ลูกคือ
ผู้เพียรพยายามเพื่อจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที ลูกได้กลายเป็นลูก ลูกพูดว่า มาว่า บาบา ลูกก็จะได้รับการ
หลุดพ้นในชีวิต ใช่ไหม? ลูกสามารถเข้าใจว่าปวงประชามายเฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้น อิทธิพลของลูกต้องกระจายออกไปวัน
แล้ววันเล่า ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะก่อตั้งศาสนานี้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นมาจากเบื้องบนเพื่อทำการก่อตั้งของ
เขาและผู้อื่นทั้งหมดค่อยๆเฝ้าแต่ตามพวกเขาลงมา ที่นี้ลูกแต่ละคนต้องได้รับการทำให้มีค่าควรแก่การได้รับโชคแห่ง
อาณาจักรของลูก เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะทำให้ลูกมีค่า มาว่าทำให้ทุกคนไร้ค่า แม้กระทั่งผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การหลุดพ้น
และการหลุดพ้นในชีวิต แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็กลับมาไม่มีค่าอีกครั้ง เป็นพ่อที่ทำให้พวกเขามีค่า ความเพียรพยายาม
ใดก็ตามที่กำลังถูกทำขึ้นในทุกวินาทีในเวลานี้ ลูกเข้าใจว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันในวงจรที่แล้ว
ด้วย บางคนตะลึงงันและ วิ่งหนีไปและหย่าขาดจากพ่อ ลูกเฝ้าแต่เห็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกเข้าใจว่าการทำลายล้างอยู่
เพียงเบื้องหน้าด้วยเช่นกัน ตามละครทุกคนต้องเข้ามาเพื่อทำการกระทำ มนุษย์ต้องการสิ่งหนึ่งแต่ชะตากรรมคือสิ่งอื่น
พวกเขาต้องการความสงบแต่ลูกรู้ชะตากรรมนั้น ลูกได้รับนิมิต ไม่ว่าพวกเขาจะพยายามอย่างหนักมากเท่าใดเพื่อไม่
ให้การทำลายล้างเกิดขึ้น ก็ไม่สามารถป้องกันการทำลายล้างได้ นั่นเป็นชะตากรรม จะมีแผ่นดินไหวและภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติ พวกเขาจะสามารถทำอะไรได้เล่า? พวกเขาจะพูดว่า นี่คือการกระทำของพระเจ้า ในหมู่ลูกเช่นกัน มีน้อยนิด
อย่างยิ่งที่มีความซบเซามากเช่นนั้นและคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่ทุกคนได้กลับมาเพียงพร้อม ลูกรู้ว่าไม่สามารถ
ป้องกันชะตากรรมเช่นนี้ จะไม่มีอาหาร ไม่มีสถานที่ให้ผู้คนอยู่ ผู้หนึ่งไม่สามารถหาที่ดินสามตารางฟุต นี่คือการครอบ
ครองพระเจ้าของลูก แม่ พ่อและลูก พ่อพูดว่า พ่อเปิดเผยตนเองเพียงเบื้องหน้าลูก พ่อสอนลูกๆ ลูกก็พูดว่า บาบาเราทำตาม
การกำหนดของพ่อ พ่อพูดว่า พ่อมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกของพ่อ และให้การกำหนดแก่พวกเขาเท่านั้น เพียงลูก
ของพ่อเท่านั้นที่จะเข้าใจการกำหนดเหล่านั้น หากลูกไม่ได้เข้าใจการกำหนดเหล่านั้นแล้วจงปล่อยวางไว้ ไม่มีความ
จำเป็นใดที่จะต่อสู้ พ่อกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และ
จดจำวงจรแห่งการสำนึกในตนเองและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก นี่คือการหมายของ “มานมานะภาพ” และ “มา
เดียจิตา”เช่นกัน ให้คำแนะนำของพ่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจความลับของ*ผู้สร้าง*และ*สิ่งสร้าง* นี่คือการหลัก นี่คือการ
ความผิดพลาดเดียวในกิตะ พ่อพูดว่า: พ่อ ผู้ให้คุณประโยชน์ต้องมาและให้คุณประโยชน์ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถมีคุณ
ประโยชน์ใดผ่านคัมภีร์ ก่อนอื่นใด ลูกต้องพิสูจน์ว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว ลูกจดจำท่านแต่ลูกไม่รู้จักท่าน หากลูกต้องการ
จดจำพ่อ ลูกจำเป็นต้องมีคำแนะนำของพ่อด้วยเช่นกัน พ่ออาศัยอยู่ที่ใด? พ่อมาที่นี่หรือไม่? อย่างแน่นอนพ่อจะให้มรดก
สำหรับที่นี่ หรือจะเป็นไปสำหรับที่นั่น? พ่อต้องอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ผู้คนเฉลิมฉลองชีพรাত্রี ชีวาคือพ่อสูงสุด
ของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านคือผู้สร้างและท่านให้ความรู้ใหม่ ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก
ท่านคือครูที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผู้ที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถสอนราชาโยคะได้
เราได้รับการสอนจากท่านและเหตุนี้เองเราจึงสามารถสอนผู้อื่น “มานมานะภาพ”และ “มาเดียจิตา” ลูกเฝ้าไว้ในตอน
เริ่มต้นและตอนจบของกิตะ ลูกมีความรู้ของตนไม่และละครในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นต้องได้รับการ
อธิบายในรายละเอียด ผลลัพธ์สุดท้ายเป็นเพียงสิ่งเดียวคือ ลูกต้องจดจำพ่อและมรดก ที่นี้มีเพียงสิ่งเดียว เราจะกลายเป็น
นายของโลก เพียงผู้ให้คุณประโยชน์ของโลกเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์
ท่านจะไม่ทำให้ลูกเป็นนายของนรก โลกไม่รู้วาระวันคือผู้สร้างนรกและพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ พ่อพูดว่า ในเวลานี้ความ
ตายอยู่เพียงเบื้องหน้า เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป จดจำพ่อและบาปของลูกจะ
ได้รับการปลดปล่อย ดวงวิญญาณจะกลับมาริสุทธ์จากสกปรก แล้วพ่อจะส่งลูกไปสวรรค์ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน
ด้วยศรัทธาในสติปัญญา ไม่ใช่เพียงเช่นนั้นแล้ว ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาไม่มีความจำเป็นใดที่จะร้องไห้หรือมีสำนึกที่
เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างทำให้ลูกสกปรกมาก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในเวลานี้ ทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของ

ลูก ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นผู้ละทิ้งการกระทำ ที่นี้ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลลูกของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะรู้จักพ่อและวงจร พ่อมีลูกมากมาย ลูกบางคนมีค่าและบางคนก็ไม่มีค่า: พวกเขาประณามชื่อเสียงของพ่อ พวกเขาทำให้ใบหน้าของเขาสกปรก พ่อพูดว่า อย่าทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก เมื่อลูกกลายเป็นลูกพ่อแล้วลูกก็ยังทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก! ดังนั้นแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะนั้น ลูกได้กลับมาเกลียด ลูกไม่ต้องการที่จะเผาตนเองให้ตายในกองไฟของต้นหาราคะ ใช่หรือไม่? ไม่ควรมีความซาบซึ้งของต้นหาราคะแม้กระทั่งน้อยนิดที่สุด ชันยาสซี ฯลฯ จะไม่พูดเช่นนั้นกับสาวกของเขา ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้เป็นสาวก พ่อนั้นอธิบายสิ่งที่แท้จริงแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ ลูกได้ให้การประกันว่า บาบานั้นจะทำตามการกำหนดของท่านและจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อพูดว่า ลูกๆ ในกรณีนั้นเหตุใดลูกจึงมีความคิดของการตกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้งของกิเลสอีก? เมื่อลูกสาวอ่านมุรลีเช่นนั้นให้แก่พวกเขา พวกเขา ก็พูดว่า เราไม่เคยได้ยินความรู้เช่นนั้นมาก่อน ลูกควรคว้าตัวหัวหน้าของวัดเอาไว้ ลูกควรนำรูปภาพไปที่พวกเขา ภาพตรีมูรติและต้นไม้คือรูปภาพของดิลาลา ต้นไม้เทพอยู่บนยอดสุด แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นต้นไม้เทพที่ได้กลายเป็นอดีต หากใครทำงานรับใช้เช่นนั้น บาบาสรรเสริญเขาว่า ผู้นี้ได้สร้างความอัศจรรย์ เช่นที่บาบาสรรเสริญรามเมฆ เขาได้สร้างนิทรรศการที่ดีมากซึ่งเป็นวิธีที่ดีในการทำงานรับใช้ด้วยอัตราเร็ว เราจะมีนิทรรศการที่นั่นเช่นกัน รูปภาพนั้นดีมาก มองดูการประชุมทางศาสนาที่เกิดขึ้นในเดลลี พวกเขาพูดเช่นกันว่า ควรมีความเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีความหมายใดในสิ่งนั้น พ่อคือหนึ่งเดียวและที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย เป็นเรื่องของการได้รับมรดกจากพ่อ ลูกจะรวมกันและกลายเป็นเช่นนั้นนมและน้ำตาลอย่างไร? สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่จะต้องเข้าใจ วิธีการจะต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อการขยายตัวของนิทรรศการ ผู้ที่ไม่ได้ให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้นั้นควรละอาย หากคนใหม่สืบทอดมาแต่แปดถึงสิบคนเท่านั้นตายไป อะไรคือคุณประโยชน์เล่า? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่ทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีภายใต้สถานการณ์ใดเลยที่ลูกต้องร้องไห้หรือมีสำนึกที่เป็นร่าง

2. ให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นด้วยการทำตามศรัทธา จงกลับมามีค่าและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองและกลายเป็นเทพเจ้าแห่งความเยือกเย็น (ชีทลาเทวี Sheetla Devi) โดยการทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบ
ลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเองไม่สามารถถูกหลอกลวงด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสใด ๆ ของร่างกาย เมื่อความซุกซนที่เป็นเหตุของการหลอกลวงจบสิ้นลงและอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูกกลับมาเยือกเย็นด้วย ลูกก็จะกลายเป็นเทพเจ้าแห่งความเยือกเย็น เทพเจ้าแห่งความเยือกเย็นไม่เคยมีความโกรธ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีความโกรธ แต่พวกเขาต้องมีการวางอำนาจสั่งการเล็กน้อย อย่างไรก็ตามการวางอำนาจสั่งการก็เป็นลูกหลานของความโกรธด้วยเช่นกัน ที่ใดมีร่องรอยของความโกรธ ลูกหลานทั้งหมดของความโกรธนั้นก็จะถูกสร้างขึ้นมา ดังนั้นลูกเป็นเทพเจ้าแห่งความเยือกเย็น และเหตุนี้เองลูกต้องไม่ปล่อยยให้สันสการของความโกรธหรือการวางอำนาจสั่งการปรากฏออกมาแม้กระทั่งในความฝันของลูก

คติพจน์: ลูกที่เชื่อฟัง มีค่าต่อการได้รับพรและความปรารถนาดีโดยธรรมชาติ พวกเขาไม่จำเป็นต้องร้องขอพรใดๆ

*** โอม ขานติ ***